

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010239
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620010239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného R. G., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní Okresnej prokuratúry Malacky, proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 3T/44/2020-57 zo 16. novembra 2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. júna 2021, pomerom hlasov 3:0, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

R. G., nar. XX.XX.XXXX v U., trvalé bytom Y., A. X. XX/XX
u k l a d á

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky s uložením probačného dohľadu nad správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa mu ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa mu ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/44/2020 zo 16.11.2020 bol obžalovaný R. G. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 12.04.2020 v čase o 21.52 h v meste Stupava po ulici Železničná viedol motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, červenej metalízy, ev. č.: MA-XXXEK, pričom bol na križovatke s Mierovou ulicou zastavený hliadkou Mestskej polície Stupava, následnou kontrolou v súčinnosti s hliadkou OO PZ

Stupava bol podrobený dychovej skúške na alkohol el. meračom AlcoQuant 6020 plus, pričom v čase o 22.48 h mu bola nameraná hodnota 1,03 mg/1 alkoholu v dychu (2,15 promile alkoholu v krvi) a opakovanou dychovou skúškou v čase o 23.07 h mu bola nameraná hodnota 0,99 mg/1 alkoholu v dychu (2,06 promile alkoholu v krvi).

Za to mu bol podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, ktorého výkon bol postupom podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmienenečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad správaním v trvaní 2 (dva) roky za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok (podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2. Trestného zákona, s použitím § 61 ods. 3 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podala odvolanie okresná prokuratúra proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktorého písomné dôvody boli súdu prvého stupňa doručené dňa 11.01.2021 (čl. 63) a v týchto ohľadne výroku o treste argumentuje nasledovne: „Obžalovanému bola pri cestnej kontrole nameraná 1,03 mg/1 alkoholu v dychu (2,15 promile alkoholu v krvi) a opakovanou dychovou skúškou mu bola nameraná hodnota 0,99 mg/1 alkoholu v dychu (2,06 promile alkoholu v krvi), čo možno považovať za mimoriadne vysokú hladinu alkoholu v krvi. Tento stav sa v odbornej literatúre nazýva ako ťažká opitosť a spravidla sa spája s prejavmi ako blábolivá reč, neschopnosť samostatnej chôdze, psychické poruchy, výraznejšie poruchy chovania, zvracanie. Z uvedeného vyplýva, že vedenie vozidla v takomto stave predstavuje vážne ohrozenie pre okolie a vzhľadom na naplnenie individuálnej i generálnej prevencie nepovažujem v takomto prípade uložený podmienenečný trest a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel za dostačujúci. Navyše u obžalovaného ide o osobu, ktorá už v minulosti bola za trestný čin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona odsúdená. Domnievam sa, že v takomto prípade je potrebné pôsobiť na obžalovaného čin krátkodobým nepodmienečným trestom odňatia slobody. Vzhľadom na tieto skutočnosti považujem trest uložený v rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 16.11.2020 za nedostatočný a nenaplnujúci prevenčný a sankčný charakter účelu trestu. Preto navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky vo výroku o treste a rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému so zaradením do mierneho stupňa stráženia spolu so zákazom činnosti vedenia motorových vozidiel.“

Preskúmaná vec bola tunajšiemu súdu predložená na rozhodnutie o opravnom prostriedku dňa 24.03.2021.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona) Kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona V rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže súd páchatelovi uložiť povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

(1) Súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

(2) Pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

(3) Obmedzenia spočívajú najmä v zákaze

b) požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona

(1) Trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

(2) Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou

Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla: „Ja sa pridrižiam písomného odôvodnenia odvolania v celom rozsahu, mám za to, že trest je neprimerane mierny a navrhujem rozhodnúť tak, ako bolo uvedené v odvolaní.“

Obžalovaný záverečným návrhom predniesol: „Mne je veľmi ľúto čo sa stalo, ja súhlasím s trestom, ktorý mi bol okresným súdom uložený, spolu s partnerkou vychovávame jej dieťa, som spoluziteľom rodiny, pomáham aj rodičom, ktorí majú tiež svoj vek a v tejto dobe by som nerád prišiel o zamestnanie. Pracujem ako automechanik u živnostníka.“

Doplnil, že od roku 2013, kedy vykonal uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá jazdil autom aj päťkrát do týždňa a svoje konanie posúdil ako skratové.

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Trestného poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pri tom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako

sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Vo vzťahu k žalovanému skutku obžalovaný R. G. na hlavnom pojednávaní, po tom ako bol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku a po poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, urobil vyhlásenie o vine (§ 257 Trestného poriadku), kedy predniesol: „som vinný zo spáchania skutkov v obžalobe“ a na všetky otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“, prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznaným skutkovým okolnostiam dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovaného R. G. za vinného podľa podanej obžaloby a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a takto uznal obžalovaného R. G. za vinného.

Čo sa týka druhu a výmery trestu okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že nie je žiadnym trvalým bydliskom bližšie hodnotený. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol na území SR doposiaľ 2 x súdne trestaný (r. 1996 a r. 2009), pričom v oboch prípadoch sú neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z výpisu priestupkov vyplýva, že v roku 2019 sa dopustil priestupku na úseku dopravy (doklady potrebné na vedenie MV) a bola mu uložená pokuta vo výške 10 EUR. Obžalovaný uviedol, že spáchanie skutku úprimne a hlboko ľutuje. Požiadal súd o zhovievavosť pri ukladaní trestu s poukazom na skutočnosť, že je na ňom finančne závislá jeho rodina a to partnerka a jej maloleté dieťa, o ktoré sa spolu starajú, taktiež jeho rodičia, ktorí sú s ohľadom na vek a zdravotný stav odkázaní na jeho výpomoc.... Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. 1) Trestného zákona), pričom o úprimnosti oľutovania daného činu obžalovaným nemal súd žiadnu pochybnosť. Priťažujúca okolnosť zistená nebola. U obžalovaného prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (1 : 0). V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t.j. z 1 roka na 8 mesiacov. Takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe až 8 mesiacov. Prokuratúra sa v súvislosti s hodnotou alkoholu v dychu (nad 2 promile) domáhala uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o ukladanie trestu, súd vždy pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovanej uloží, vychádza jednak z toho, že trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život, ale kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu k okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa §34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením podmienečného trestu odňatia slobody. S prihliadnutím na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, sa horná hranica trestnej sadzby znížila na 8 mesiacov. Súd vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä z prihliadnutím na hodnotu alkoholu v dychu (nad 2 promile), uložil obžalovanému trest odňatia slobody v hornej hranici (upravenej) trestnej sadzby vo výmere 5 mesiacov, ktorého výkon podmienečne odložil a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 2 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním v skúšobnej dobe, spolu s uloženým obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových

látok. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného, a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a mimoriadne starostlivo zväži následky svojho konania. K argumentácii prokuratúry dožadujúcej sa uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody hoci aj kratšieho trvania súd uvádza, že pri realizácii krátkodobých trestov odňatia slobody jednak nemožno úspešne rozvinúť reedukačné a resocializačné procesy a jednak izolácia páchatel'a bez predchádzajúcej kriminálnej minulosti od spoločnosti, v prostredí iných páchatel'ov, má často neprimerane negatívny dopad na odsúdeného a jeho rodinu, bez želaného efektu sebareflexie a prevencie páchania ďalšej trestnej činnosti. Taktiež súd s poukazom na znenie ust. § 34 ods. 3 Trestného zákona, t.j. že trest má postihovať páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu, dáva do pozornosti, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s partnerkou a jej maloletým dieťaťom, ktoré sú odkázané na jeho výživu, pričom vypomáha aj svojim rodičom. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by tak neprimerane mohlo zasiahnuť aj jeho rodinu. Súčasne súd s poukazom na ust. § 61 ods. 3 Trestného zákona, uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 6 rokov, t.j. v hornej polovici trestnej sadzby (sadzba 1 až 10 rokov), z dôvodu, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin podľa § 289 Trestného zákona odsúdený (r. 2009) a hoci sa na neho v tomto prípade hľadí, akoby odsúdený nebol, s poukazom na ust. § 61 ods. 7 Trestného zákona, súd na uvedené v prípade ukladania trestu zákazu činnosti neprihliadal. Uloženie trestu zákazu činnosti na dobu 6 rokov, s ohľadom na okolnosti prípadu, považuje súd za primerané.“

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatel'ovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Prioritne krajský súd konštatuje, že úvahy okresnej prokuratúry ohľadne neprimerane uloženého trestu možno považovať za dôvodné a akceptovateľné, avšak s názorom o nesprávnom druhu trestu sa konajúci senát nestotožňuje. Teda argumenty prokuratúry uvádzané v odvolaní možno zohľadniť, i keď nie v celom rozsahu ako sa domáha a požaduje.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd nedostatočne prihliadol najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho rodinné pomery a možnosti jeho nápravy a teda i keď sa stotožnil s druhom uloženého trestu, nemôže súhlasiť s výmerou uloženého podmienečného trestu.

Krajský súd je, že v posudzovanom prípade obžalovaný R. G. preukázal pri spáchaní prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 trestného zákona, vysokú mieru nezodpovednosti, keď

si sadol za volant a viedol motorové vozidlo po požití alkoholu, tj. pod vplyvom návykovej látky, pričom v čase o 22.48 hod. mu bola nameraná hodnota 1,03 mg/1 alkoholu v dychu (2,15 promile alkoholu v krvi) a opakovanou dychovou skúškou v čase o 23.07 h mu bola nameraná hodnota 0,99 mg/1 alkoholu v dychu (2,06 promile alkoholu v krvi).

Na druhej strane je nutné vziať do úvahy, i keď okresná prokuratúra preferuje fakt, že v minulosti bol už sa rovnaký trestný čin odsúdený, pravdivé je tvrdenie, že bol odsúdený pre rovnaký trestný čin, ale ešte v roku 2009 a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá bola uložená na dobu 3 roky (do 16.06.2012) sa osvedčil a tiež vykonal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu a to dňa 16.06.2013 ako aj to, že od roku 2013 má v evidenčnej karte vodiča jeden záznam o priestupku (nie závažný), za ktorý mu bola dňa 16.03.2019 v blokovaní konaní uložená pokuta vo výške 10,-€. Na podklade rozvedeného možno konštatovať, že konanie obsiahnuté v preskúmvanej trestnej veci možno označiť za opätovné zlyhanie, ktorého sa však dopustil s odstupom 7 rokov od vykonania trestu zákazu činnosti v predchádzajúcej trestnej veci (Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/273/2008).

K uvedenému pristúpila aj skutočnosť, že obžalovaný R. G. je zamestnaný, stará o rodinu, spolu s partnerkou vychovávajú jej dcéru a preto za danej situácie nadriadený súd nemá k dispozícii žiadne relevantné a významné argumenty na základe ktorých by mohol a mal dospieť k záveru, že na ochranu spoločnosti, prevýchovu obžalovaného R. Anguša je nutné pôsobiť uložením nepodmieneného trestu. Naopak zhrnutím vyššie naznačeného zastáva názor, že postačí uloženie trestu rovnakého druhu (podmieneného), ale prísnejšieho.

V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd pri už zistenej poľahčujúcej okolnosti a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, túto aj sám aplikoval a túto akceptovala aj okresná prokuratúra.

Majúc na zreteli vyššie uvedené zásady pre ukladanie trestu, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, krajský súd dospel k záveru, že trest vo výmere jeden rok, ktorý obžalovanému uložil, je trestom primeraným a spravodlivým .

Uložený trest odňatia slobody bol obžalovanému podmienenčne odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 51 ods.1, ods. 2 Trestného zákona keďže vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, pričom bola určená primeraná skúšobná doba v trvaní tri roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá je dostatočná na to, aby bolo u obžalovaného zistené, či bude v ďalšom viesť riadny život. Zároveň súd obligatórne uložil obžalovanému postupom podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Čo sa týka uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov, tento trest považoval odvolací súd za dostatočný a preto ho v podstate do svojho rozhodnutia prevzal pbez potreby jeho modifikovania.

Vzhľadom na vyššie rozvedené odvolací súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku a to na podklade odvolania okresnej prokuratúry.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.